

Antwoorden van de staatssecretaris van Economische Zaken en de minister voor Ontwikkelingssamenwerking op vragen van het lid Gesthuizen (SP) over “moderne slavernij” van rozenkwekers in Kenia. (ingezonden 2 oktober 2007).

Vraag 1

Wat is uw reactie op het bericht dat Nederlandse rozenkwekers zich in Kenia schuldig maken aan ‘Moderne slavernij’? 1)

Antwoord:

De bloemensector in Kenia is een belangrijke bron van werkgelegenheid, inkomen en deviezen. Net zoals elke sector kent zij voortrekkers en achterblijvers op het gebied van arbeidsomstandigheden en milieubelasting. Gezien de snelle groei van deze sector kunnen we niet uitsluiten dat in sommige Keniaanse bedrijven er sprake is van slechte arbeidsomstandigheden. De Nederlandse bedrijven in Kenia behoren duidelijk tot de voortrekkers zowel op technologisch gebied als op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen die continue aandacht voor het milieu en de arbeidsomstandigheden hebben. Om bloemen op de Europese markt af te kunnen zetten, hebben Nederlandse bedrijven internationale certificaten nodig. Voor de verlening van dergelijke certificaten moet men voldoen aan criteria van maatschappelijk verantwoord ondernemen die regelmatig door externen worden gecontroleerd. Bovendien hebben organisaties als de Kenya Flower Council, waar vrijwel alle Nederlandse exporteurs bij zijn aangesloten, strikte gedragsregels op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen. Door de snelle ontwikkeling van de rozensector in Kenia is juist de laatste jaren met name ingezet op verbetering van arbeidsomstandigheden en implementatie van milieumaatregelen. Deze ontwikkeling wordt gesteund door middel van programma's als het Publiek Private Partnerschap "Fair Flowers & Plants", dat medegefinancierd wordt uit middelen van Ontwikkelingssamenwerking. Vanaf januari 2008 brengt dit partnerschap een consumentenlabel op de Nederlandse markt, dat productie van bloemen onder goede milieu - en sociale omstandigheden waarborgt.

Met de subtitel 'moderne slavernij' in het RTL nieuws wordt een verkeerd beeld geschetst. De oproep om geen bloemen uit Kenia meer te kopen wordt door de Nederlandse overheid niet ondersteund. Een boycot kan ertoe leiden dat juist arbeidsplaatsen en inkomsten van Kenianen op het spel komen te staan. Die arbeidsplaatsen geven toegang tot faciliteiten als onderwijs en gezondheidszorg, die een aantal exporterende bedrijven in het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen voor hun werknemers en familieleden verzorgt.

Vraag 2

Is de handelswijze van deze Nederlandse bedrijven in strijd met de (OESO)-richtlijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling voor maatschappelijk verantwoord ondernemen?

Antwoord:

Hoe de handelwijze van welk bedrijf dan ook zich verhoudt tot de OESO-richtlijnen valt niet afdoende te beoordelen zonder nader onderzoek naar aanleiding van een daarop gerichte vraag bij een Nationaal Contact Punt (NCP) voor de OESO-richtlijnen, in dit geval het Nederlandse NCP. Voor de aan dit NCP meegegeven taken en werkwijze verwijs ik u naar de publicatie in de Staatscourant nr. 41 van 27 februari 2007.

Vraag 3

Deelt u de mening dat deze Nederlandse ondernemers in strijd handelen met de fundamentele arbeidsnormen?

Vraag 4

Heeft Kenia (ILO)-conventies van de International Labour Organization ondertekend waarmee dit in strijd is? Zo ja, bent u bereid om de Keniaanse regering op de naleving hiervan aan te spreken?

Antwoord op vraag 3 en 4:

Het is niet aan een individuele lidstaat, maar aan de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) om toe te zien op de naleving van internationale arbeidsnormen. Via het toezichtmechanisme van de ILO worden lidstaten, die door hen geratificeerde verdragen niet of niet volledig naleven, aangesproken. De Nederlandse overheid neemt actief deel aan de uitvoering van dit toezichtmechanisme.

Kenia heeft 49 conventies van de ILO geratificeerd. Hieronder vallen 7 van de 8 fundamentele verdragen, waaronder de twee verdragen met betrekking tot gedwongen arbeid. Overigens is een lidstaat verplicht fundamentele arbeidsnormen uit verdragen waarbij het geen partij is, te respecteren en te bevorderen. Dit vloeit voort uit de ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work uit 1998.

Vraag 5

Bent u bereid om de betrokken Nederlandse bedrijven hierop aan te spreken?

Antwoord:

Via zowel publiek private initiatieven, als ook binnen de sector zelf, worden bedrijven aangesproken op maatschappelijk verantwoord ondernemen. Een voorbeeld hiervan is het eerder genoemde Publiek Private Partnerschap "Fair Flowers & Plants", dat de ontwikkeling van maatschappelijk verantwoord ondernemen in de Keniaanse bloemensector ondersteunt. Tevens zijn er regelmatige contacten vanuit de Nederlandse ambassade te Nairobi en het Nederlandse Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit met de Keniaanse brancheorganisaties KFC (Kenya Flower Council) en FPEAK (Fresh Produce Exporters Association of Kenya) waarbij goede milieu - en sociale

omstandigheden onderwerp van gesprek zijn. Daarnaast is er sprake van een sterke onderlinge controle binnen de Nederlandse bedrijven, één bedrijf kan immers de gehele reputatie van de sector op scherp zetten.

1)

http://www.nu.nl/news/1245911/36/rss/'Kenianen_uitgebuit_voor_Nederlandse_rozen'.html en tevens RTL nieuws, 21 september 2007